

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Det gør mig meget ondt, at jeg, da det ærede Medlem (*Jensen-Sønderup*) i sin lange Tale havde fundet et Argument, der kunde tage sig ud af noget, straks maa gøre mig Umage for at berøve ham det. Det ærede Medlem tog Finansministeren til Indtægt for sin Opfattelse af, at Statsbanetaksterne burde forhøjes. Jeg ønsker at konstatere, at der formentlig ikke er nogen Uoverensstemmelse mellem Rigsdagens Partier i det hele om, at Statsbanerne bør give en rimelig Rente af den Kapital, der staar i dem. Vi er oven i Købet meget nær ved at være enige om, hvilken Rentefod der i saa Henseende skal regnes med, i alt Fald er Forskellen der ikke stor. Der har været talt om 3, 3½ og 4 pCt. Men det, der er Uenighed om under denne Situation, og hvor det ærede Medlem aldeles ikke vil kunne gøre Regning paa Finansministerens Tilslutning, er, at den Krigsbyrde, som indvirker paa Statsbanerne paa Grund af de urimeligt forhøjede Kulpriser, skulde afværges ved Hjælp af en Takstforhøjelse, der efter vor Opfattelse vilde blive aldeles urimelig i Forhold til den Nytte, den vilde gøre. Vi betragter den uhyre Fordyrelse af de Artikler, Statsbanerne skal bruge, som en Krigsbyrde; og med Hensyn til Rimeligheden af at fjerne denne Krigsbyrde ved en Takstforhøjelse er der ikke nogen Overensstemmelse mellem det ærede Medlem og Finansministeren, for saa vidt angaar det Spørgsmaal, som foreligger for Tiden.

Anden Viceformand (*Alfred Christensen*): Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Moesgaard-Kjeldsen: Jeg vil i Anledning af de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Verninge (*Jensen-Sønderup*) angaaende den Uenighed, der skulde være mellem den højtærede Finansminister og mig som Ordfører for mit Parti, udtale, at det forekommer mig, at det ærede Medlem gør alt for meget ud af den Uoverensstemmelse, som han mente at have fundet. Idet jeg ganske slutter mig til de Udtalelser, den højtærede Trafikminister nys fremsatte om dette Spørgsmaal, vil jeg dertil føje, at jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i hans Krav om, at Statsbanerne skal drives som en Forretning og efter forretningsmæssige Principper, saaledes at Stats-

banerne giver saa stort et Udbytte som overhovedet muligt. Der var ikke nogen Uoverensstemmelse mellem den højtærede Finansministers Udtalelser og de Udtalelser, jeg fremsatte i min Tale. Jeg vil endog hævde, at den Omstændighed, at vi ikke skrider til en Forhøjelse af Taksterne, maaske kunde animere eller tvinge Statsbanerne til en noget mere forretningsmæssig Drift og Ledelse, end hvis man giver dem Mulighed for et højt Renteudbytte ved Hjælp af højere Takster.

Anden Viceformand (*Alfred Christensen*): Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Jeg maa tage Afstand fra det ærede Medlem fra Fredensborg (*Moesgaard-Kjeldsen*), naar han mener, at man skulde kunne tvinge Statsbanerne til en mere økonomisk Drift ved at give dem lavere Takster at arbejde med. Det tror jeg ikke. Det vilde vistnok blive et for Statsbanerne og Staten overordentlig kostbart Eksperiment. I øvrigt vil jeg udtale min Glæde over, at baade den højtærede Trafikminister og det ærede Medlem nu synes at være overordentlig ængstelige for, at man skulde lægge det ind i saavel Trafikministerens som det ærede Medlems Udtalelser, at de ikke vil have, at Statsbanerne skal forrente sig. Nu holder man paa, baade fra Ministerens Side og fra det ærede Medlems, som nu sidst gav sin Tilslutning dertil, at Statsbanerne skal forrente sig. Det er en stor Indrømmelse. (*En Stemme*: Men det skal blot ikke være lige straks). Nej, det skal blot ikke være lige straks. Jeg slaar altsaa fast, at det er det, man siger til med Kravet om, at vi paa den ene eller den anden Maade skal ordne det saaledes, at der virkelig kan gives en passende Rente af den Kapital, som er anbragt i Statsbanerne. Det, der saa er tilbage, er, at man mener, at man under saa ekstraordinære Forhold som de nuværende skal se bort fra Forrentningen; under disse Forhold skal man ikke gaa til en Forhøjelse af Taksterne, men saa skal man sige: Vi holder ganske vist i al Almindelighed paa, at Statsbanerne skal drives som en Forretning; men medens alle andre Forretninger under Krigen har sagt: Efterhaanden som vore Forretningsudgifter stiger, forhøjer vi Betalingen for det Produkt, vi frembringer, skulde man for Statsbanernes Vedkommende sige, at om end vi just ikke gaar